

Landstingets Forhandlinger. (129)

2041

der gives i disse Embeder, bevirker, at man tidt har ondt ved at faa dem besat. Men derved er der for Tiden intet at gøre.

Dahl: Den højtærede Kirkeminister mente ikke, det vilde efterlade noget Savn, at det kommunale Medlem af Kirkens Bestyrelse forsvandt, og at Menighedsraadet fik den hele Bestyrelse, og han henviste i saa Henseende til Forholdene i Sønderjylland, hvor man skal være saa rudmærket og godt forhøjet med, naar Bestyrelsen af Kirkerne alene er henlagt til Menighedsraadet. I denne Henseende er jeg af Modsat Opfattelse. Jeg har det bestemte Indtryk, at det vil efterlade et betydeligt Savn, naar det kommunale Medlem gaar ud af Kirkens Bestyrelse. Det kommunale Raad skal jo dog paaligne og opkræve Skatten til de selv-øende Kirker, og vil være ikke interesseret i at den bliver Rivning, Strid og Bitterhed mellem det kommunale Raad og Menighedsraadet — det ender vel ingen der er. Det forekommer mig, at med de Erfaringer, vi har, vilde det for at bevare et godt Forhold mellem dem være formaaltjenligt og vigtigt at lade Forholdet være som det er i Øjeblikket. At man i mange kommunale Raad og i mange Kommuner er glad ved den Ordning, man har nu, er der flere Beviser paa, og man kunde jo, som det er antydnet, spørge Bestyrelsen for de samvirkende Sogneraadsforeninger om deres Erfaringer i denne Henseende. At man i Sønderjylland har en anden Ordning, idet Menighedsraadene er ene bestyrende, og at man der ned er glad ved dette, berettiger dog ikke til, at vi skulde gaa over til den sønderjydske Ordning. Da det kirkelige Udvalg blev nedsat, blev der paa Foranledning af det Udvalg, som var nedsat angaaende Lovforslaget, indføjet en Bestemmelse, som muligvis kunde faa nogen Betydning her. Som Forslaget forelaa fra Ministerens Side, lod det paa — ja, jeg tror ikke, jeg kan gengive det ordret, men Meningen var da, at kirkeligt Udvalg skulde sørge for at tilvejebringe Grundlag for en Lovgivning, der kunde bringe Overensstemmelse til Veje mellem Kirkeordningen i den ene og den anden Del af Landet. I det Udvalg, der var nedsat her i Tinget, angaaende Lovforslaget, blev der indføjet et saavidt muligt, saa at Bestemmelsen kom til at gaa ud paa,

der er Grundlaget og en væsentlig Del af Valgmaaden er tilkommet Kirkens Bestyrelser, som kaster sig dertil.

2042

Den højtærede Kirkeminister mente ikke, det vilde efterlade noget Savn, at det kommunale Medlem af Kirkens Bestyrelse forsvandt, og at Menighedsraadet fik den hele Bestyrelse, og han henviste i saa Henseende til Forholdene i Sønderjylland, hvor man skal være saa rudmærket og godt forhøjet med, naar Bestyrelsen af Kirkerne alene er henlagt til Menighedsraadet. I denne Henseende er jeg af Modsat Opfattelse. Jeg har det bestemte Indtryk, at det vil efterlade et betydeligt Savn, naar det kommunale Medlem gaar ud af Kirkens Bestyrelse. Det kommunale Raad skal jo dog paaligne og opkræve Skatten til de selv-øende Kirker, og vil være ikke interesseret i at den bliver Rivning, Strid og Bitterhed mellem det kommunale Raad og Menighedsraadet — det ender vel ingen der er. Det forekommer mig, at med de Erfaringer, vi har, vilde det for at bevare et godt Forhold mellem dem være formaaltjenligt og vigtigt at lade Forholdet være som det er i Øjeblikket. At man i mange kommunale Raad og i mange Kommuner er glad ved den Ordning, man har nu, er der flere Beviser paa, og man kunde jo, som det er antydnet, spørge Bestyrelsen for de samvirkende Sogneraadsforeninger om deres Erfaringer i denne Henseende. At man i Sønderjylland har en anden Ordning, idet Menighedsraadene er ene bestyrende, og at man der ned er glad ved dette, berettiger dog ikke til, at vi skulde gaa over til den sønderjydske Ordning. Da det kirkelige Udvalg blev nedsat, blev der paa Foranledning af det Udvalg, som var nedsat angaaende Lovforslaget, indføjet en Bestemmelse, som muligvis kunde faa nogen Betydning her. Som Forslaget forelaa fra Ministerens Side, lod det paa — ja, jeg tror ikke, jeg kan gengive det ordret, men Meningen var da, at kirkeligt Udvalg skulde sørge for at tilvejebringe Grundlag for en Lovgivning, der kunde bringe Overensstemmelse til Veje mellem Kirkeordningen i den ene og den anden Del af Landet. I det Udvalg, der var nedsat her i Tinget, angaaende Lovforslaget, blev der indføjet et saavidt muligt, saa at Bestemmelsen kom til at gaa ud paa,

I samme Forbindelse vil jeg gerne rette et Par Bemærkninger til det lærde 7de tingvalgte Medlem (Ejning), som mente, at naar det var blevet udtalt, at disse 9 Love vilde være til Skade for Forholdet mellem Stat og Kirke, maatte Socialdemokraterne, som vil have Forbindelsen ophævet, være særlig interesseret i, at vi fik disse Lovforslag vedtaget. Den Vending er blevet brugt flere Gange, de foregaaende Dage, overfor mig; den blev ogsaa brugt Gaar af de Konserveratives Ordforer. Men vi er ikke interesseret i, at der gøres Skade, som afføder Stridigheder, maaske bitre Stridigheder, mellem Stat og Kirke. Tværtimod, vi er interesseret i, at Forholdet mellem Stat og Kirke, saa længe Forbindelsen skal bevares, er saa godt som muligt, og at Forbindelsen, naar den skal løses, bliver løst paa en fredelig Måde fra begge Sider, saa at der ikke gøres Skade derved. Det er vort Standpunkt paa dette Omraade, og jeg synes, der er god Mening i det, og at det viser god Interesse fra vor Side, baade for Kirkens Forhold og for Statens Forhold. Jeg vil bede de lærde Medlemmer, som har talt, om de ikke kunde gøre sig lidt Anstrengelse for at sætte sig ind i og forstaa vort Synspunkt paa dette Omraade. — Det lærde 7de tingvalgte Medlem erklærede, at Grundlaget for disse Love ikke var Tilmeldelsespligten, men selve Menighedsraadsloven. Ja, man kan godt sige, at Grundlaget er Menighedsraadsloven og Menighedsraadene, men Grundlaget for selve Menighedsraadene er Tilmeldelsespligten, og derved bliver den Grundlaget for det hele. Det er Valgmaaden til Menighedsraadene,